

talen ændret på noget punkt, der har med det at gøre?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt. Der faldt en klap ned.

Det er rigtigt, at det ikke er ændret. Det er rigtigt, at der har været lidt diskussion om det.

Men det står selvfølgelig fast, fordi vi har sagt det ganske uimodsigelige, at torturofre – for nu at bruge dette dramatiske udtryk; jeg kunne også sige posttraumatisk syndrom-ofre – har behov for behandling. Det får de også. Men fordi man har behov for behandling, har man ikke derfor krav på eller ret til indfødsret.

Kl. 19.35

Det er sådan, at vi jo må konstatere, at indfødsret ikke er en behandlingsform. Det er slet og ret en ret, man får tildelt, og fordi man har været syg, får man ikke denne ret.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu ved jeg jo, at hr. Søren Krarup har en vis forærlighed for at prøve at gøre andre mennesker klogere, men jeg tror, det er nødvendigt i den her sag at gøre hr. Søren Krarup lidt klogere.

Det, vi snakker om i forlængelse af det sidste svar, er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt folk, der lider af posttraumatisk stress-syndrom, automatisk skal have ret til at blive danske statsborgere. Nej, det, der er vores ærinde, er, at de skal have ret til at få en mulighed for at få dispensation fra danskundskaberne. Det var det eneste, vi har sagt om denne sag. Det er ikke noget med, at de pr. automatik på grund af en lidelse skal have ret, men at de skal have mulighed for at få dispensation, hvis de ikke er i stand til at lære dansk på tilstrækkelig højt niveau.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er et helt uimodsigeligt og ubetinget krav fra vores side, at for at blive dansk statsborger skal man kunne tale dansk. Derfor accepterer vi ikke en dispensationsansøgning, der bygger på sygdom. Der kan være helt specielle forhold – der kan være særlige forhold i familien, hvor fem børn og en ægtefælle er blevet danske statsborgere, og den sidste far eller mor ikke har kunnet klare det danske, og der er vi i skønsomhedens navn villige til at se bort fra det. Men det er altså den enkelte sag, vi vil bedømme det ud fra.

Det gælder i hvert tilfælde, at man, fordi man lider af posttraumatisk stress-syndrom og ikke kan tale dansk, ikke har nogen som helst adgang til at blive dansk statsborger. Det er altså der, jeg siger, at så har man behov for behandling, men man har ikke noget krav på eller ret til dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det bliver mere og mere uklart, hvad hr. Søren Krarup mener, for nu gør hr. Søren Krarup sig til talsmand for, at det er et ufravigeligt krav, at man skal lære dansk på det her rimelige høje niveau – niveauet er ikke det, jeg vil diskutere. Men problemet er jo, at samtidig med at hr. Søren Krarup vil afholde torturofre, der lider af PTSD, fra at få mulighed for at få statsborgerskab, vil folk, der lider af en anden psykisk eller fysisk sygdom, som er årsagen til, at de ikke kan dansk på et tilstrækkelig højt niveau, godt kunne få dansk statsborgerskab.

Så det mangler logik, specielt når hr. Søren Krarup nu siger, at holdningen er, at alle skal kunne dansk; uanset om man er i stand til at kunne lære det eller ej, så skal man kunne dansk for at få dansk statsborgerskab. Hvad er egentlig logikken?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Logikken er ganske klar: Man skal kunne tale dansk for at få dansk statsborgerskab. Men det, jeg sagde, var, at der kan være særlige forhold, der for så vidt ikke har med selve sproget dansk at gøre, men eventuelt med familieforhold. Der kan være særlige forhold, hvor vi skønner. Læg vel mærke til, at dansk statsborgerskab altså er noget, man giver ved lov, det vil sige, at det er lovgiverne, der vurderer, om de pågældende er berettiget til eller skal have dansk statsborgerskab. Der kan der altså – det er det, jeg siger – være situationer, hvor vi med hensyntagen til den særlige familiesituation siger: Det er efter vores mening uskønsomt, at en mor f.eks. ikke kan rejse sammen med sin øvrige familie på fem eller seks, fordi hun ikke er i stand til at tale dansk.

Det ophæver ikke, at det er et krav, at man skal kunne tale dansk, men der er, som jeg sagde, visse forhold, der begrunder et skøn, som betyder, at vi alligevel tildeler statsborgerskab.